

Дружно живують механізатори колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС Ноогороднієвського району.

На фото: агрегат Леоніда ОВОДЕНКА за роботою.

Першу жнивинку про здачу зерна нового урожаю на Бобринецький хлібоприймальний пункт одержав шофер із колгоспу «Зоря комунізму» Сергій ГОВОРУХА.

Фото В. КОВПАКА.

ВОНИ СЬОГОДНІ ПЕРШІ

Разом з усіма хліборобами близько двох тисяч молодих жінок Кіровоградщини включились у жниву нової п'ятирічки. Комсомольсько-молодіжні колективи тракторних бригад, молодіжні екіпажі виборюють ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР

ПО 18—19 ГЕКТАРІВ озимої пшениці щодня викосіть комсомолець радгоспу імені Петровського (Устимівський район) Олександр КУШНІРОВ. Молодий комбайнер намоловив уже 1570 ЦЕНТНЕРІВ доброго зерна. Разом з Олександром Кушніровим перед в соціалістичному змаганні серед молодих комбайнерів ведуть комсомольці Анатолій ДЖЕНКО та Іван ЧУМАЧЕНКО (радгосп «Інгупський»), Володимир ПОВЗУН з колгоспу імені Ватутіна.

Комсомолец колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Григорій НАЗАРЕНКО (Бобринецький район) намоловив минулого року близько 8 тисяч центнерів зерна і став переможцем серед молодих комбайнерів району. Нині Г. Назаренко теж утримує першість. За два дні роботи він скосив озиму пшеницю НА ПЛОЩІ 32 ГЕКТАРИ і намоловив 1222 ЦЕНТНЕРИ ЗЕРНА.

ТА ВИМПЕЛ обкому комсомолу, крикий молодий комбайнер отримав перший вимпел і приз газети «Молодий комунар» «КРАЩОМУ МОЛОДОМУ ЖЕНЦЮ КІРОВОГРАДСЬКОЇ».

Ось перші вісти.

Завтра в Москві — урочисте відкриття V Спартакіади народів СРСР

ПЕРШІ спартакіади вітрила здійнялися над стадіонами і спортивними майданчиками ще влітку минулого року. В бригадах, на польових станах, потім в колгоспах і радгоспах, на заводах і фабриках.

Фінішувала V Спартакіада Кіровоградщини. А за нею — фінальні старті V Спартакіади УРСР. Нині вже відомі підсумки цих відповідальних змагань. В них брало участь 177 заслужених майстрів спорту і майстрів міжнародного класу, 2072 майстри спорту, 1397 кандидатів на це звання. Молодь віном

каських змагань. В ході спартакіади на місцях значно покращили свою діяльність низові колективи фізкультури. Серед них — представники колгоспу «Родина» Онуфрієвського району, Олександрійського електромеханічного заводу, Кіровоградської швейної фабрики, Завалівського графітового комбінату. В останньому році минулої п'ятирічки в кожному районі побудовано нові спортивні споруди, спортивні комплекси та майданчики

стєся. В Устимівському, Вільшанському та Долинському районах молоді спортсмени скажкаться на відсутність стрілецьких тирів. В раді районів області спостерігається прогалина в підготовці спортсменів масових розрядів тільки тому, що тут не вистачає спеціалістів, досвідчених тренерів. Отже, в першу чергу вихід з цього становища треба шукати у підготовці таких людей з числа громадських активістів. Кращі спортсмени в багатьох колективах фізкультури стають громадськими інструкторами по спорту. Це і на Кіровоградському олімпійському комбінаті, заводі тракторних гідротракторів, в колгоспі імені Карла Маркса Маловисівського району, в Златопільському сільськогосподарському технікумі. Саме досвід цих колективів варто взяти на озброєння.

З фінальних посиднівок V республіканської Спартакіади повернулися спортсмени Кіровоградщини. Їх чекають нагородні комсомольських та профспілкових організацій, похвала у тих колективах, де вони працюють. Саме вони, учасники цих відповідальних змагань на республіканській арені, мають стати нині знову запліваючими.

В столиці нашої Батьківщини — останні приготування до урочистого відкриття Спартакіади народів СРСР. Там, у велетенській чаші стадіону, завтра розгорнеться спортивна боротьба. В ній візьмуть участь найсильніші. Хай сурми, що пролунають в столиці, стануть знову закличними до продовження спортивних посиднівок в кожному колективі, хай кожен спортсмен — від початківця до майстра — вибере собі висоту і настійно наближається до неї!

Юліана, дівчинка Попович загони фізкультурників та молодих спортсменів!

ДОБРИДЕНЬ, СВЯТО ГАРТУ!

від 17 до 25 років становить 75 відсотків загального числа учасників. Спортсмени Кіровоградської області виступали у третій групі областей України. Вже перші фінальні старті принесли успіх нашим землякам. Слова похвали заслугоували фехтувальники і гімнасти, легкоатлети і борці. В загальному підсумку у своїй групі збірна область набрала 852 очка, пропустивши поперед себе лише представників Київської області (1047,5).

Спартакіада України фінішувала. Але її вітрила не опущені. Завтра в столиці нашої Батьківщини на Центральному стадіоні в Лужниках спалахне факел V Спартакіади народів СРСР.

Готуючись до цього знаменного свята, фізкультурники Кіровоградщини дбали про підвищення своєї майстерності, їх шеренги поповнювали все нові й нові представники молоді, які гідно захищали честь своїх спортивних товариств на районних, обласних та республі-

з'явилися в будинкууправліннях, школах.

«Поліпшити умови для занять широким мас триває фізкультурою і спортом, розширювати будівництво нових і поліпшувати використання діючих спортивних споруд» — ці рядки з Директиви ХХІІІ з'їзду КПРС знову яскраво фізкультурних активістів вийти ще на вищі рубежі, подбати про поліпшення масовості і майстерності трудящих у кожному колективі. В цьому напрямку вже чимало зробили Кіровоградщини. Новий спортивний комплекс відкрито на Кіровоградському олімпійському комбінаті, дбають про умови для занять фізкультурою і спортом в житлово-експлуатаційних конторах № 1 і № 7, на швейній фабриці.

Проте, в сільській місцевості здебільшого низький рівень майстерності спортсменів обумовлюється тим, що їм ніде проводити тренувань. Наприклад, в Голованівському районі вже кілька років будують стадіон, а введення його в експлуатацію ще й нині зовні-

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

14 липня о десятій годині ранку в Києві розпочала роботу перша сесія Верховної Ради Української РСР восьмого скликання.

Сесійний зал Верховної Ради УРСР заповнили депутати, а також гості — передовики виробництва, діячі науки і культури, партійні, радянські, профспілкові і комсомольські працівники, представники громадськості преси.

Тепло зустрінули присутніми, місця в урядових ложах займають члени Політбюро ЦК КПРС перший секретар ЦК КП України П. Ю. Шелест, член Політбюро ЦК КПРС Голова Ради Міністрів УРСР Б. В. Щербинський, член Політбюро ЦК КП України — Голова Президії Верховної Ради УРСР О. П. Ляшко, секретар ЦК КП України О. А. Титаренко, перші заступники Голови Ради Міністрів УРСР М. Т. Кальченко і М. О. Соболь, перший секретар Дніпропетровського обкому партії О. Ф. Ватченко, перший секретар Харківського обкому партії Г. І. Ващенко, перший секретар Донецького обкому партії В. І. Дегтярьов, кандидати в члени Політбюро ЦК КП України — секретарі ЦК КП України М. М. Борисенко, Ф. Д. Овчаренко, Л. П. Погребник, голова Укрпрофради В. О. Солгоуб, голова Партиної комісії при ЦК КП України І. С. Грушецький, члени Президії Верховної Ради УРСР, уряду Української РСР.

Вступною промовою сесію відкрив один з найстаріших депутатів, письменник, голова правління Спілки письменників України, Герой Соціалістичної Праці Ю. К. Смолич.

Верховна Рада приступала до виборів Голови і заступників Голови Верховної Ради УРСР.

Від імені Ради Старійшин депутат В. О. Солгоуб вносить пропозицію обрати Головою Верховної Ради УРСР депутата О. Е. Корольчука. Ця пропозиція приймається одностайно.

Заступниками Голови Верховної Ради УРСР обрано:

лю обираються депутати М. У. Білий, М. Г. Вахуля, Н. О. Пучковська, І. З. Соколов.

Потім затверджувался регламент засідань Верховної Ради УРСР.

За пропозицією депутата М. Ю. Куліша, який виступив за дорученням Ради Старійшин, приймається такий порядок денний:

1. Вибори Мандатної комісії Верховної Ради Української РСР.

2. Про задання Рад депутатів трудящих Української РСР у виконавчий рішень ХХІІІ з'їзду КПРС і ХХІІІ з'їзду КП України.

3. Утворення і обрання постійних комісій Верховної Ради Української РСР.

4. Про проект Закону Української РСР про району та про міську, районну в місті Ради депутатів трудящих УРСР.

5. Про проект Закону Української РСР про охорону здоров'я.

6. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

7. Обрання Президії Верховної Ради Української РСР.

8. Утворення уряду — Ради Міністрів Української РСР.

Для перевірки повноважень депутатів Верховної Ради УРСР обирається Мандатна комісія. Головою комісії обрано депутата А. А. Уланова.

Верховна Рада переходить до розгляду другого питання порядку денного. З доповіддю «Про задання Рад депутатів трудящих Української РСР у виконавчий рішень ХХІІІ з'їзду КПРС і ХХІІІ з'їзду КП України» виступив Голова Президії Верховної Ради Української РСР О. П. Ляшко.

Почалося обговорення доповіді.

На сесії були присутні співробітники генеральних консульств соціалістичних країн, акредитованих у Києві, а також аманданські громадські діла — учасники шостої Дарту-ської конференції представників громадськості СРСР і США, яка проходить в столиці України.

Лист молодих комбайнерів В. Скорохода, Д. Шульги, В. Фіщенко, Л. Савченка, С. Вашка, Г. Назаренка («Молодий комунар» за 10 липня) по-діловому підтриманий жнивцями. Про це свідчать відгуки механізаторів, які публікуються сьогодні.

МІЙ ДРУГИЙ ЕКЗАМЕН

Надвечір на стан тракторної бригади принесли черговий номер газети «Молодий комунар». Ми уважно прочитали лист молодих комбайнерів до всіх механізаторів і молодих хліборобів Кіровоградщини.

В нашому господарстві приступили до косовиць гороху, почали вибірково укіс озимої пшениці. Техніка надійно відремонтована, укомплектовані комсомольсько-молодіжні екіпажі, визначені зобов'язання. За кожним екіпажем у нашому колгоспі закріплено дві автомашини.

Для мене це будуть другі жнива. Минулого року намоло-

тило понад 6 тисяч центнерів зерна. Думаю, що цього буде більше. Тим паче, що суперники мої — досвідчені комбайнери, і позмагатися з ними — почесно й приємно.

У нас в бригаді існує таке правило: не залишати загінки, поки не виконаєш денної норми. А тому ми зможемо, як і зобов'язалися, закінчити жнива за 6 робочих днів, косити без втрат. Це і буде нашою відповіддю на лист молодих комбайнерів.

Микола МАГАН, комбайнер колгоспу імені Ілліча Новомиргородського району.

ВІДПОВІДЬ ДАДУТЬ ЖИВНІ ГОНИ

І ось знову настав час, коли ми, молоді жниці, повинні завершити польовий цикл. Ми повинні зробити все можливе, щоб в найкоротший строк зібрати урожай нового року п'ятиріччя, перекрити всі шляхи втрат. Готувався до цього і я. Свого комбайна відремонтував так, що впевнений — не підведе. А коли й трапиться поломка, маю запасні деталі, все передбачено.

У жниві дні завжди пече сонце. Марно нам і від роботи. Беручи зобов'язання вирішити зібрати зернових більше, ніж торік. Минулого року серед молодих жнивців району я займав перше місце, сніс

298 гектарів і видав з бункера 8295 центнерів зернових. Нині зобов'язався цей здобуток перекрити. Знову показати кращі результати праці, позмагатися з молодими комбайнерами Григорієм Колесниковим, Григорієм Голобородьком, Леонідом Ральком.

Нещодавно прочитав звернення групи кращих молодих жнивців області до всіх молодих комбайнерів Кіровоградщини. Їх слово — наше слово. Його ми слухаємо у загінці.

А. МАСЛОВ, комбайнер колгоспу імені 10-річчя Жовтня Малинського району.

І ветеран хвилюється

Хто-хто, а комбайнери жнивної пари ченають прямо-таки нетерпляче. Он Федір Васильович Білоус. Вже на один десяток років працює на комбайні. Здавалося б, можна звикнути. Так ні ж, як частіше жнива — втрачає чоловік спокій. Щоб б не робив, а вже дивись, у поле подався. Зірве колосок, розітре в долоні, на зуб попрубує. І вже вночі, похнюпиши голову, повертається у стан. Погода в цім році ніби накупила. Ніж не дає можливості розгулятися на хлібному полі. Ось-ось ніби підсохло. Комбайнери аж руки потирають, радіють кожній сонячній хвилині. А тут, дивись, знову злива, і знову чекати, коли ж то воно розпогодиться.

Новомиргородцям у цьому відношенні найбільше не поважало. Таких дощів, як тут, мабуть, ще не було. У вибачках цілі озера утворилися. Ян завжди, найкраще підготовленою виявилася машина Ф. В. Білоуса. Вік і зайняв перше місце. За ним — його учні, молоді комбайнери Іван Ли-

І все-таки механізатори колгоспу «Прогрес» (с. Турія) не падали духом. Техніку свою вони ще за ранньої весни підготували. Стоять всі сім комбайнів, як нові копійки. Дай тільки команду — і за тиждень виконають свою місію.

Хоч і впевнений на сто процентів кожен комбайнер у справності своєї машини, і все-таки вирішили ще раз її перевірити.

В той день вийшли на роботу, як на свято. Один по одному виводили свої степові кораблі у поле. Був даний старт — і попливали вони у безмежне поле пшениці.

Ні, це ще не початок жнив був. А «генеральна репетиція», як пояснили хлопці. Тобто пробний виїзд зробили. Щоб ще раз перевірити готовність техніки.

Ян завжди, найкраще підготовленою виявилася машина Ф. В. Білоуса. Вік і зайняв перше місце. За ним — його учні, молоді комбайнери Іван Ли-

мар та Павло Тригуб. Переможців нагородили преміями.

А це, нарешті, дійдалось благодатної погоди — і зразу ж загінки. Роботу розподілили так. Федір Васильович Білоус та Іван Лимар приступили до підбирання і обмолоту валків гороху. Тільки закінчать цю роботу (а їй залишилось буквально на день) — і почнуть пряме жнивництво озимої пшениці.

Павло Тригуб працює на роздільному збиранні озимих. За перші дні роботи снісав 50 гектарів хлібів.

Хотілося б особливо відзначити роботу молодого комуніста Миколи Сергатого. Коли проводився пробний виїзд, йому трохи не повезло. Прискіпнула номісія знайшла недоліки. Микола тут же їх ліквідував і зараз — в числі передових. Його зобов'язання — зібрати за сезон 250 гектарів і чамолотити чотири з половиною тисячі центнерів зернових. На його рішучку вже перші гектари сношеного хліба.

Г. ІВАНЧЕНКО.

Новомиргородський район.

Комсомолка з Кіровоградської кондитерської фабрики ударниці комуністичної праці Марина ЧУПА щоденно виконує зміни завдання на 110 — 115 процентів. Вона бореться за те, щоб план першого року дев'ятого п'ятиріччя виконати до 7 листопада 1971 року.

Фото Г. ТОЮКА.

ДО НОВИХ ЗВЕРШЕНЬ!

ДОНЕЦЬК. За великі успіхи у виконанні завдань п'ятирічного плану по розвитку народного господарства і особливо галузей важкої індустрії Указом Президії Верховної Ради СРСР Донецьку область нагороджено другим орденом Леніна.

Відбулось урочисте засідання, присвячене врученню високої урядової нагороди. З промовою на ньому виступив член Політбюро ЦК КПРС, член Президії Верховної Ради СРСР, перший секретар ЦК КП України П. Ю. Шелест.

Від імені Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів СРСР він сердечно поздоровив присутніх, усіх нагороджених і в їх особі трудящих області з високою урядовою нагородою і прикріпив орден до прапора області.

(РАТАУ).

КСМК — ПІВСТОЛІТТЯ

АЛМА-АТА. (Кор. ТАРС). Як велике радісне свято відзначили юнаки і дівчата, а з ними всі трудящі республіки північний Казахстан КСМК.

Знаменний події був присвячений урочистий пленум ЦК КСМК. Тепло зустрінули присутніми, член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії Казахстану Д. А. Кунзев сердечно поздоровив комсомол і всю молодь республіки з ювілеєм, побажав їм нових успіхів у комуністичному вихованні юнаків і дівчат, у здійсненні ленінських заповітів.

За дорученням Президії Верховної Ради СРСР Д. А. Кунзев прикріпив до прапора комсомолу республіки орден Леніна, яким комсомол Казахстану нагороджений за активну участь у соціалістичному і комуністичному будівництві, великий вклад у освоєння цілинних і перелюгових земель та спорудження великих підприємств важкої індустрії, за плідну роботу по вихованню підліткового покоління в дусі відданості заповітам В. І. Леніна.

Перший секретар ЦК КСМК З. К. Камаліденов від імені молоді республіки пално подякував ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Радянському уряду за високу нагороду, якою удостоєний комсомол Казахстану.

На пленумі виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Е. М. Тяжельников.

Учасники пленуму одностайно прийняли вітальний лист Центральному Комітету КПРС.

РЕЙД «ДИСЦИПЛІНА — РЕЗЕРВ ПРОДУКТИВНОСТІ»

З КОЖНИМ днем зростають темпи косовиць ранніх зернових культур. В пізденних районах області на хлібоприймальні пункти вже доставлено сотні тонн доброго зерна ячменю, пшениці. Прийшли жнива і в північні райони. В Новоархангельському, наприклад, укладені покоси перші десятки гектарів хлібів.

Наша рейдова бригада поцікавилася, як штаби «Комсомольського прожектора» господарств провели рейди-перевірки готовності до жнив сільськогосподарської техніки, тобто, яке місце в рейдах відводилось перевірці стану дисципліни праці.

Найбільше занепокоєння викликало становище в колгоспі «Победа», де поспіхом лагодилась жнивна техніка. Так, на перше

никами, довелося очищати його декілька разів. На день перевірки тік красувалася бур'янами, в зерноочисних машинах та вивантажувальних ямах «зберігалися» відходи минулорічних жнив, мали потребу в дезинфекції зерноосновища. Як бачимо, урок забутий.

А що найгірше — «Комсомольський прожектор» колгоспу «Победа» не торкається питань дисципліни праці. Порушенням, ледарям, прогульникам, п'яницям — привіля. Кричущий факт: сімнадцятирічний загостельник коормів Василь Ковальов частогусто на роботу приходить напідпитку, прогулює, бешкетує.

Немає від нього життя, — скаржаться на В. Ковальова сусіди, односельці.

Та він же не комсомолец, — знизують плечима «прожектористи».

ВОГНЮ, ПРОЖЕКТОРИСТИ!

Контрасти в діяльності молодих дозорців Новоархангельського району

липпя тут відремонтували лише три комбайни з тринадцяти, а через декілька днів механізатори цього колгоспу звітували, що всі комбайни стоять напоготові.

Секретар комсомольської організації колгоспу «Победа» Іван Безчасний не зміг озайомити нас з матеріалами огляду рейду. Поясним це так:

— Начальник штабу «КП» Степан Бурян, який завідує клубом, лише тиждень тому приїхав з сесії, іще «розкачується». Члени штабу — піонервожата Р. Ковальчук у відпустці, завідувачий гаражем М. Пузир весь час у роз'їздах — то в Одесі, то в Чернахах. Ізідти за запчастинами. Домз буває рідко. То ж чи можна той огляд назвати рейдом-перевірною, якщо робить його самотужки секретар комсомольської організації, якщо члени штабу разом з комсомольським бюро не обговорюють матеріалів перевірки, не радяться, що подати до спеціального випуску «Комсомольського прожектора»?

А бити на сполох треба! Хоча в район дано заїт про те, що всі комбайни колгоспу відремонтовані, насправді це не так. В агрегаті Миколи Моключенка не поставлена коробка передач. Не відремонтована одна жатка.

Минулого року хліборобам колгоспу, через пошкодження ярих комірними шкід-

Сумні роздуми лишилися після знайомства з «роботою» цього штабу «Комсомольського прожектора». «Прожектористи» колгоспу «Рассвет» очолює секретар комсомольської організації господарства Валентина Бабчук.

— Здається, робили такий рейд по перевірці готовності до жнив у кінці червня разом з працівниками народного контролю. Матеріали рейду відсутні.

В колгоспі «Рассвет» стан з підготовкою току і складських приміщень не кращий, ніж в колгоспі «Победа», навіть гірший. З Валентиною ми ходили до току і бачили його у всій «красі»: бур'янів, хоч випасай корів.

І знову дивусь точна зору начальника штабу «Комсомольського прожектора»:

— Сьогодні ще не косять...

Минулого року тут були допущені втрати через пошкодження зерн шкідниками. Дуже прикро, що агроном по боротьбі з шкідниками комсомолка Марія Лазецька (вона ж заступник секретаря комсомольської організації) і цього року спромоглася провести дезинфекцію зерноосновища лише після критики в районній газеті. А «прожектористи» це питання обійшли мовчанням.

Щоправда, у колгоспі «Рассвет» не дають спуску п'яницям.

Приємне враження залишило у членів рейдової бригади ознайомлення з роботою штабів «Комсомольських прожекторів» колгоспів імені Леніна, «Україна», Новоархангельського райоб'єднання «Сільгосптехніка». Тут головне питання кожного дня, години, хвилини — дисципліна праці. Раз на тиждень «прожектористи» перевіряють робочі місця.

Мета однієї з таких перевірок, яку провели «прожектористи» «Сільгосптехніки», — визначити, хто не дотримується розпорядку дня, хто розпочинає робочий день з запізненням. Працівників, які запізнявалися без причин, неодноразово «задавали» в спеціальному випуску «КП». Це вплинуло.

Такі перевірки проводяться щотижня. І всі знають: порушив дисципліну — матимеш справу з «прожектористами».

Штаб «Комсомольського прожектора» колгоспу «Україна» має широкий комсомольський актив, у кожній бригаді діють пости. Активісти й сповіщають у штаб про всі порушення дисципліни праці.

«Прожектористи» цього колгоспу шукають нові форми роботи, використовують світлову і радіогазети, матеріали «КП» набувають гласності у виступах агіткульбригади.

Начальник штабу «КП» цього колгоспу — головний вельмар М. Синько, члени штабу бухгалтер Л. Кирста, шофер В. Каміньський, зав. клубом Л. Мунтян — принципи і не примиренні до недоліків. В день перевірки члени нашої рейдової бригади проглянули черговий номер світлової газети, прослухали виступ агіткульбригади. Ми бачили, що «прожектористи» цього господарства турбуються за свій колгосп, за своїх товаришів. Тут комсомольці прозвали не тільки рейд-огляд перевірки підготовки техніки і тонів до жнив, а й потурбувалися про побутові умови, налагодили роботу агітпунктів.

Питання трудової дисципліни під час жнив'яль кампанії повинно стати одним із центральних в роботі штабів «Комсомольських прожекторів». Це допоможе хліборобам у боротьбі за високий урожай першого року дев'ятого п'ятиріччя.

Рейдова бригада: начальник районного штабу «Комсомольського прожектора», секретар райкому комсомолу Л. ОВЧАРУК; член штабу «КП» колгоспу імені Леніна Т. ОМЕЛІН-СЬКА; член штабу «КП» колгоспу «Рассвет» Л. БОНДАРЕНКО; спеікор «Молодого комунара» Ю. ЛІ-ВАШНИКОВ.

Новоархангельський район.

ПІДКОРЕНА ВЕРТИКАЛЬ

ПРИКРИВИШИ долонями очі від сонця, всі захоплено дивились у небо, де злітав «ЯК-18А» вималював складні фігури вистрою п'ятого пілота. Він то стрімко набрав висоту, то вертикально поринав униз, то чітко вималював трикутник.

— Хто це? — підійшовши до спортсменів, запитав старший тренер збірної Радянського Союзу Юрій Гусейнович Нажмудінов.

— Грудченко, — коротко відповів заслужений майстер спорту і абсолютний чемпіон світу Ігор Єгоров, якому було доручено тренувати спортсмена.

У 1956 році після закінчення одинадцятикласної школи Кіровоградської середньої школи Віктор Грудченко вступає до аероклубу. Здобувши курсанта тут одразу помітили і вирішили направити Віктора для вивчення реактивних літаків. Юнак відмінно закінчує навчання і йому через два дні знову пропонують підвищувати свою майстерність. Він освоює польоти на реактивних літаках і з відмінними оцінками повертається до Кіровограда.

З 1969 року Грудченко інструктор Кіровоградського авіаційного клубу ДТСААФ. Робота з молоддю захопила молодого авіатора. І свої знання, свою любов до рідної справи він передає іншим юнакам.

Готуючи спортсменів до змагань, Віктор якесь забував про себе, про свої двадцять два роки, роки, коли тільки виповнюється спортивна майстерність тих, хто вирішив стати справжнім майстром. І Віктору про це нагадав заступник начальника авіаклубу Анатолій Петрович Труфанов.

Проба була вдалою. Він виконує норматив першого розряду, його включають в збірну команду області. Віктор вперше в житті бере участь у республіканських змаганнях у Києві.

«ЯК-18А» відірвався від землі і, підсталяючи сонячному промінню крила, легко почав набирати висоту. Внизу з'явилися чвдрати холмистих лісів, стрічки лісостуг. Тепер, коли набрана висота, треба взяти орієнтир, виконувати весь комплекс вправ вищого пілотажу. Сонце грало на крилах літака, а внизу біжить його тінь. Ось вона натрапляє на три тополі, і Віктор вибирає їх за орієн-

тир. Літак слухняно виконує все, що йому диктує тверда рука спортсмена.

А на землі за літаком уважно стежать дві людини — це майстер спорту заслужений тренер УРСР Сергій Щур та майстер спорту Євген Прозоров. А літак вже йде на посадку. Ось торкається землі, пролітає кілька десятків метрів і замирає. З навіни виходить стрункий юнак.

— Ваше прізвище? — першим запитав Сергій Щур.

— Грудченко, — здивовано відповів Віктор. — А що?

— Та так, для пам'яті, — відповів Щур.

Ввечері Віктора чекали дві приємні новини. По-перше, його товариші поздоровили з виконанням нормативу майстра спорту СРСР, а по-друге, його зарахували кандидатом у збірну команду України.

Він з подвійною енергією готується до наступних змагань і тренує курсантів. У Віктора Ласкова було порушене просте орієнтування, він боляче викочувати «штор» Треба було перебороти цю невпевненість. Грудченко на заняттях пропонував курсантові частіше вводити літак в це положення. Недавній Ласков успішно освоїв програму. І тепер літає на реактивних літаках.

А в самого Віктора не вдавалися фігури на вертикалі.

У липні 1970 року в місті Донецьку Віктор Грудченко стає чемпіоном України, отримує золоту медаль. Його включають кандидатом у збірну команду Радянського Союзу. Віктора почав тренувати абсолютний чемпіон світу з літакового спорту Ігор Єгоров.

На кожні змагання завжди спортсмен готує щось нове. Особливо напружає перед міжнародними змаганнями льотчиків спортсменів з країн соціалістичної співдружності, які тривають у липні цього року.

Літак йде на посадку. З навіни виходить Віктор і прізвище до тренера.

— Молодець, — каже Єгоров, міцно тиснувши руку спортсмену. А Юрій Гусейнович додає:

— Відмінно. Оце те, що потрібно було довести. Твоя вертикаль підкорилась.

Г. ТОЛОК, кандидат у майстри спорту.

м. Кіровоград.

Праця і грація. Фотограф Г. ТОЛОКА.

ЗАЛІКОВІ ОЧКИ ВІКТОРА ХРАПАЧЕНКА

Участь у фінальних стартах V Спартакіади УРСР для випускників Кіровоградської середньої школи № 23 Віктора Храпаченка була першими найбільш відповідальними змаганнями в його спортивній біографії. І його молодий спортсмен витримав з честю. З усіх залікових очок, які здобула наша команда в змаганнях з гребні на байдарках і каное, Віктор мав на своєму рахунок тринадцять.

І ось знову напружені поєдинки — Віктор Храпаченко їде в місто Зугрес, де в складі збірної команди республіканської ради ДСТ «Спартак» бере участь у першості республіки. І на цей раз успіх. На дистанції 500 метрів (байдарка — чотирірна) і в естафеті байдарон — одиначок (4х500) був другим і восьмим.

Позаду випускні екзамени, напружені спортивні поєдинки. І комсомолець Віктор Храпаченко готується поступити на факультет фізичного виховання Кіровоградського педінституту. Його мрія — стати педагогом і тренером.

М. КУКУРУЗА, тренер обласної ради ДСТ «Спартак».

ВДАЛИЙ ДЕБЮТ СЕМИКЛАСНИЦІ

Валентина Тришина в стрілецький спорт увійшла янось непомітно. Кілька місяців тренувань, і вже виконала другий розряд. Начальник стрілецького клубу М. А. Денисенко пильно слідував за тренуваннями семикласниці десятої Кіровоградської школи.

А потім сталося так, що Валентина була включена в збірну команду області. Тоді Микола Андрійович сказав:

— Сподіваюсь, що на спартакіаді ти не підведеш. І ось вона в Києві на V Спартакіаді УРСР. Хвилюючись, вийшла на вогневий рубіж. А погода негода, поривчастий вітер, дощ.

Перша вправа — стрільба на 50 метрів із малокаліберної гвинтівки — 60 пострілів (лежачи). Вправа ця не із легких, як кажуть спортсмени, «класична». Тому від неї у значній мірі залежить весь результат стрільби. Нарешті команда:

— Вогонь! Один за другим лунають постріли. І так — цілу годину. 578 очок із 600 можливих — такий результат Валентини. Отже, сьоме місце і 10 очок до копилки кіровоградської команди. Це її перший успіх на таких відповідальних змаганнях.

Т. ГОЛОВЧЕНКО.

Остаточні результати загальнокомандної боротьби на фіналах V спартакіади УРСР

I ГРУПА ОБЛАСТЕЙ

1. м. Київ	7978
2. Львівська область	4688
3. Харківська	4345
4. Донецька	4122,5
5. Одеська	3858
6. Дніпропетровська	3756
7. Ворошиловградська	3726
8. Закарпатська	2075,5
9. Кримська	1705

4. Черкаська	1033
5. Полтавська	793
6. Чернігівська	776
7. Житомирська	774
8. Івано-Франківська	692,5

III ГРУПА ОБЛАСТЕЙ

1. Київська область	1055,5
2. Кіровоградська	852
3. Хмельницька	773
4. Закарпатська	681
5. Волинська	614,5
6. Тернопільська	493
7. Чернівецька	476
8. Ровенська	475,5
9. Сумська	457

II ГРУПА ОБЛАСТЕЙ

1. Миколаївська	1916,5
2. Вінницька	1261
3. Херсонська	1229

Студенти Кіровоградського педінституту перебувають зараз у спортивному таборі на березі Інгулу. Улюбленим видом спорту у них стає водні лижі.

На фото студент третього курсу факультету фізвиховання Микола СІЛКО на водних лижах.

Фото Г. ТОЛОКА.

СИЛА ЧИСТОЇ ГОЛУБІНИ

НА ЕТЮДАХ—ЮНІ КІРОВОГРАДЦІ

На фото: Л. І. Бондар аналізує роботу Володі Демидова. Фото Ю. Лівашникова.

Якось, проходячи мостом через Інгул, побачив я різномасну групу дівчаток і хлопчиків. Не важко здогадатися, чим зайняті вони: хто нахилився над мольбертом, хто — над обрізком фанери чи й картону... Підходжу, питаю.

— Учні художньої школи, — відповідають.

— А де ж ваш учитель?

— Зараз буде.

Що й казати, небагатослівні діти. Я вже мав намір образитися на таку непоштивість, але вчасно подумав, що зараз юним художникам не до етикету. Справді, зелені береги, чисте небо пірнуло, не втопившись, у воду, і щіточка в руках...

Я попрямував своєю дорогою. А перегодою, повертаючись назад, ще здалеку побачив: діти все працюють. «Чи ті самі?» — себе питаю. Підійшов ближче. Ті самі. Здається, й сидять так само! Ніби й пози ніхто не змінив, не ворухнувся, голови не повернув, тільки щіточка некапсом купалася в акварелі, залишаючи позаду себе на папері гарячий слід.

Терплячі. Закортіло дізнатися, чим живиться дитяче терпіння. Бо іноді воно не заслуговує найменшого заохочення...

Деякий час я мовчки спостерігав за групою дітей над річкою. Зосередженості їхній кінець не було, ніщо — ні зазирання цікавих перехожих, ні шум автомобілів, ні камінець, зні-

чев'я кимось кинутий у річку, — ніщо не відволікало учнів. Оце терпіння — не з батьківського примусу! Учитель, — він походжав коло своїх вихованців, — майже не втручався в їхню роботу.

Фарбами, стверджують художники, немовливо передати справжню силу природних кольорів, і митець прагне відтворити лише їх дійсне співвідношення. Діти явно захоплювалися барвами, які, очевидно, кожному найбільше до вподоби. Переважали веселі — жовті, зелені, голубі кольори. І з цього я зробив висновок, що вони не просто копіюють міст, берег, будинок на березі. Вони творять, передаючи настрій природи, підсилюючи власними почуттями і власним розумінням прекрасного.

Я познайомився з учителем Леонідом Івановичем Бондарем. Леонід Іванович понад десять років працює в Кіровоградській дитячій художній школі, де навчається 150 юних мешканців міста.

До Леоніда Івановича я звернувся з проханням назвати імена кращих учнів.

— Володимир Фіров, Лариса Яковлева, Емма Руденко, — і сміється, перелічуючи.

— Покажіть мені їх.

— Вони працюють в Кіровоградському художньому фонді... Це колишні наші учні, які опісля здобули спеціальну освіту і стали художниками-професіоналами. Ну, а загальну оцінку другокласникам художньої школи, які оце виконують міський пейзаж, ще рано давати. Хоча, між іншим, добре вдався етюд Володі Демидова, Степанові Корнієнчу, Колі Харченку.

У своїй стриманості абсолютно правий Леонід Іванович. Діти лише три-

шечки відхиляють двері у таємничий храм образотворчого мистецтва, лише знайомляться з азами живопису, малюнка, композиції, ще й не бували на уроках історії мистецтва. Не в усіх однаковий розвиток, знання, здібності. Чи ж допустимо похвалити одного припинювати іншого? На цьому етапі навчання допустимі лише конкретні оцінки конкретних успіхів, а не прогнозуєчі узагальнення.

— Єдине, що я можу сказати про сьогоденні наших вихованців, — це те, що вони, безперечно, люблять Шишкіна і не переплутають Рембранта з Рєпніним, — весело закінчив Леонід Іванович.

Чимало я міг би написати про Леоніда Бондаря як про художника. Але в цих рядках він — педагог, і для митця не залишилось місця, хоч зауважу: той, хто сам не вмів, не навчить когось.

Мені пригадується мій малий знайомий Володя, якого «на мотузці» тягли до прекрасного — музики. Мудрі слова: нема дітей бездарних. Тільки не завжди дорослі намагаються виявити, до чого в їхніх люблячих чад прихильність. І в зародку вбивають усякі захоплення, силуєчи дітей то до спорту, то до музики, то до співу, то до танцю. А може й, і Володя колюбив піаніно, якби не виняткова байдужість до справжнього вміння дідуся, бабусі і домашнього вчителя. Учневі, замкнутому дома, не було з чим порівняти свою гру, не було з ким позмагатися, на кого рівнятися. Тим більше — показати себе. А в мистецтві, як і всюди, стимул — річ необхідна. Як необхідний справжній вчитель.

І. БЕЗДІТНИЙ, м. Кіровоград.

З НАШОГО КРАЮ

У ЧОРНОЗЕМНИХ степах Кіровоградщини є велике село Новий Стародуб. В ньому — два кологоспи, шість шкіл, дві бібліотеки, відділення «Сільгосптехніки». А сто років тому це було занедбане військове поселення, де стояв кавалерійський полк.

В сім'ї головного лікаря ново-стародубського військового госпіталю 13 липня 1851 року народився майбутній письменник, відомий революційний діяч минулого століття Сергій Михайлович Степняк-Кравчинський.

Про його дитинство і юність відомо мало. Сам він не любив згадувати про себе. Тому довгий час не могли встановити дату і місце народження революціонера.

Сергій Михайлович рано почав замислюватися над соціальними проблемами. Глибока цікавість до життя народу примушувала зайнятися вивченням російської та західноєвропейської історії революційного та визвольного руху. Володіючи трьома іноземними мовами, він в оригіналі читав твори французьких соціалістів-утопістів, англійських соціологів, Карла Маркса. Йому були добре відомі і публіцистичні твори російських революційних демократів.

В 1872 році Кравчинський переклав твори французького письменника-публіциста, колишнього абата Ф. Ламенне «Слово віруючого до народу». Під його пером твір перетворився в пристрасний памфлет, який закликав народ на боротьбу проти царів та духовенства, що руйнують «мир», безпеку та волю на землі. Це

була перша літературна робота Кравчинського.

Революціонери 70-х років ставили перед собою завдання створення «особливих брошур для робітників та селян», в яких простим словом, зрозумілим для малорозвиненого, малописьменного читача, викладались би основні соціальні проблеми. Тому в кінці 1874 року Кравчинський пише «Казку про копіюку», згодом «Казку про Мудрицю Наумів-

безпосереднім і активним учасником, з повним знанням обставин роботи революційної інтелігенції того часу, її духовних запитів і психології.

4 серпня 1878 року Кравчинський вбив ударом кинджала у груди шефа жандармів генерала Мезенцева. Незважаючи на те, що на ноги була піднята буквально вся поліція, розшукати Кравчинського так і не вдалося.

Друзі, побоюючись за його життя, прохали Сергія Михай-

Не маючи можливості брати безпосередню участь в революційній діяльності в самій Росії, він з усією пристрасністю своєї неспокоїної натури віддався справі, яку вважав єдиною можливою в його становищі. Читав в Англії та Америці лекції про Росію та російський революційний рух. Пише статті, брошури і великі публіцистичні твори. Ця діяльність Кравчинського послужила створенню в Лондоні «Товариства друзів російської свободи», організації «Фонду Вільної російської преси», який видавав і нелегально переправляв в Росію революційну літературу: твори Маркса, Енгельса, Плеханова, Герцена та інших, а також статті самого Кравчинського. Дуже широке і різноманітне коло його знайомих, починаючи од Ф. Енгельса, дочки К. Маркса Елеонори, Б. Шоу і кінчаючи англійськими лібералами.

З активною участю С. М. Степняка-Кравчинського Етель Ліліан Войніч перекладала твори російської літератури на англійську мову. Благородний образ Степняка-Кравчинського став у значній мірі пропитимом головного героя її роману «Овод». Цей твір англійської письменниці про італійського революціонера знайшов свою батьківщину в Росії.

23 грудня 1895 року в розквіті сил, повний творчих задумів, С. М. Степняк-Кравчинський загинув.

Новостародубівці шанобливо бережуть пам'ять про свого земляка. Його ім'я носить сільська бібліотека № 1. Тут ство-

рений меморіальний нутон, в якому зібрана вся література про С. М. Степняка-Кравчинського, його твори.

По матеріалах виставки бібліотекар П. Т. Кабар проводить бесіди, огляди літератури, рекомандує художні твори С. М. Кравчинського. В бібліотеці проводяться читачькі конференції за творами письменника, бібліографічні огляди, обговорення книг про його життя та творчість. Так, відзначаючи в листопаді 1970 року 150-річчя з дня народження Фрідріха Енгельса, бібліотека провела з мешканцями села обговорення книги Таратута «Російський друг Енгельса». З учнями середньої школи бібліотекар провела читачьку конференцію по книзі Войніч «Овод» і обговорення книги Таратута «По слідах «Овода». Декілька років тому С. Таратута приїжджала в Новий Стародуб. Вона розповідала про творчий шлях відомого земляка, про те, як по крихтах збирала дані про нього. С. Таратута подарувала сільській бібліотеці декілька книг про письменника.

Сергій Михайлович Степняк-Кравчинський був одним з тих, хто став до нещадної боротьби з царизмом і чия діяльність, за виразом В. І. Леніна будила нових борців, піднімала на боротьбу дедалі ширші народні маси.

Ю. ПАЖИТНЕВА,
методист обласної бібліотеки ім. Н. К. Крупської.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Прототип ОВОДА

13 ЛИПНЯ МИНУЛО — 120 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
С. М. СТЕПНЯКА-КРАВЧИНСЬКОГО

му», а пізніше виходять в світ брошури «Про правду і кривду» і «Із вогню та в полум'я». Всі вони являли собою єдину серію пропагандистських творів, присвячених критиці капіталізму.

Повністю літературний талант С. М. Кравчинського розкрився в творях «Підпільна Росія», «Андрій Кожухов», «Будиночок на Волзі». Це єдині художні твори в російській літературі XIX століття, де революційна боротьба народників зображена «першими руками»,

ловича швидше вижити за кордон. Але сміливий і безтурботний відносно власної безпеки Кравчинський на всі умовляння товаришів натоворично відмовлявся. Все ж в листопаді 1878 року його вдалося відправити за кордон.

Кравчинський оселився в Женеві, але царський уряд вів переговори з швейцарським урядом про видачу революціонера. Тому Кравчинському доводилось переховуватись під чужим іменем. А на початку 80-х років він переїжджає спочатку в Італію, а потім — в Англію.

ПОЛТАВСЬКИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМ. В. Г. КОРОЛЕНКА

продовжує прийом студентів на 1971—1972 навчальний рік з таких спеціальностей:

історія, українська мова та література, російська мова та література, фізика (з додатковою спеціальністю — математика), математика, біологія (з додатковою спеціальністю — хімія).

Заяви приймаються до 31 липня.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня.

Адреса інституту: м. Полтава, вул. Остроградського, № 2.

Приймається іспісія.

Мігійський радгосп-технікум оголошує прийом учнів на 1971—1972 навчальний рік стаціонарного навчання

Технікум готує:

агрономів-організаторів, зоотехніків-організаторів, зоотехніків і техніків-механіків.

На відділення агрономів і зоотехніків-організаторів приймаються особи, що мають освіту 7—8—9—10—11 класів, направлені колгоспами і радгоспами за рахунок господарства, працюють зав. відділками, бригадами виробничих бригад, завідувачами фермами, ланковими, в такому рядові працівники радгоспів і колгоспів з числа механізаторів, тваринників і рослинників.

Строк навчання на відділі агрономів і зоотехніків-організаторів на базі 7—8 класів — 3 роки, на базі середньої школи — 2 роки.

На перший курс стаціонарного відділу зоотехніків і механізації сільського господарства приймаються особи, що мають освіту 8 класів. Строк навчання на зоотехнічному відділі — 3 роки 6 місяців, на відділі механізації сільського господарства — 3 роки 10 місяців.

Вступники, які мають закінчену середню освіту, приймаються на II-й курс, в порядку поповнення.

На стаціонарний відділ радгосп-технікуму приймаються особи віком до 30 років, на відділення агрономів і зоотехніків-організаторів — до 35 років.

Вступники подають особисто або надсилають поштою такі документи: заяву, документ про освіту (в оригіналі), автобіографію, медичну довідку (форма

№ 286), три фотокартки (розміром 3X4), виписку з трудової книжки, копію свідоцтва про народження, направлення управління сільського господарства районної Ради депутатів трудящих (на відділення агрономів і зоотехніків-організаторів), направлення колгоспу або радгоспу.

Заяви приймаються до 31 липня. Вступні екзаменати з 1 по 20 серпня.

Вступники складають екзаменати:

на базі восьмирічної школи на всі спеціальності; з української мови (диптант); математики (усно);

на базі середньої школи:

з української мови та літератури (твір), хімії (усно).

Для бажаючих підготуватись до вступних екзаменів при технікумі в період з 20 липня по 1 серпня працюватимуть платні підготовчі курси

Зарховані на відділення агрономів і зоотехніків-організаторів отримують зарплату і стипендію, але не більше 100 карбованців на місяць.

Зарховані на відділення зоотехніків і механізації сільського господарства забезпечуються стипендією та гуртожитком на загальних підставах. При технікумі працює їдальня. Поїздом їхати до станції Голта.

Звертатись за довідками та надсилати документи на адресу: с. Мігія, Первомайського району, Миколаївської області. Телефон: 9-33-137.

Дирекція.

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 4

ПО ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ
З СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ

ОГОЛОШУЄ

ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1971—1972 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

ФОРМУВАЛЬНИКИ МАШИНОЇ ФОРМОВКИ. Строк навчання 1 рік. Приймаються юнаки з мінімальним віком 17,5 років, з освітою 8—10 класів.

СЛЮСАРІ МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИХ РОБІТ. Строк навчання 1 рік. Приймаються юнаки і дівчата з мінімальним віком 15 років, з освітою 8—10 класів.

ТОКАРІ. Строк навчання 2 роки. Приймаються дівчата з мінімальним віком 15 років, з освітою 8—10 класів.

СЛЮСАРІ-САНТЕХНІКИ. Строк навчання 2 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8—10 класів.

ТОКАРІ. Строк навчання 3 роки. Приймаються дівчата з мінімальним віком 15 років з освітою 8 класів.

СЛЮСАРІ-РЕМОНТНИКИ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років з освітою 8 класів.

СЛЮСАРІ-ІНСТРУМЕНТАЛЬНИКИ ПО ВИГОТОВЛЕННЮ І РЕМОНТУ ШТАМПІВ, ПРИСТРОЮВАНЬ І ПРЕС-ФОРМ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

СЛЮСАРІ-САНТЕХНІКИ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

СЛЮСАРІ-МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИХ РО-

БІТ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки та дівчата з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

Всі учні забезпечуються триразовим харчуванням, обмундированими і спецодягом, а формувальникам надається обладнання гуртожитком. Крім того, всі учні одержують 33 проценти від зарплати під час виробничої практики.

По закінченні училища всі випускники видаються атестат про спеціальність, а учням з трірічним строком навчання — ще й атестат зрілості, оскільки в училищі одержують середню освіту. Ті, що закінчили училище з відзнакою, мають право вступити до інституту по конкурсам.

Початок занять — 1 вересня 1971 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику зі школи, свідоцтво про народження, а досягши 16 років — паспорт, медичну довідку, довідку з місця проживання, автобіографію, довідку про сім'ю сім'ї, шість фотокартки розміром 3X4 см.

Прийом документів шодня з 15 травня а р. м. Кіровоград, з 10 до 18 години.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтцевої революції, № 20, телефонів № 2-30-73, 2-37-50.

ДИРЕКЦІЯ.

П'ЯТНИЦЯ 16 ЛИПНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (М). 11.10 — Художній фільм «Подорож». (К). 12.40 — Фільм-спектакль «Зулиця Ангела» II серія. (Кіровоград). 16.55 — Наша афіша. (К). 17.00 — Новини. (М). 17.10 — Кольорове телебачення. Телефільм «Пригоди Тома». (М). 17.30 — «На ланах республіки». (Одеса). 17.40 — Телевізії. (К). 18.00 — «Яна совість та й честь». Вистава ланцюгового театру Дзержинського Будинку піонерів м. Кривого Рога. (Дніпропетровськ). 18.30 — Кольорове телебачення. Уроки відриття п'ятої літньої Спартакіади наро-

діо СРСР. (М). 19.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. ЦСКА — «Динамо». (К). — (М). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Інтербачення. Кольорове телебачення. В ефірі — «Молодість». (М). 23.15 — Спартакіада народів СРСР. (М). 24.00 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «Назустріч незвіданому». (М). 10.45 — Художній фільм для дітей. «Дівчинка й луна». (М). 11.50 — Концерт оркестрів народних інструментів — дипломантів конкурсу ім. Андрєєва. (М). 12.20 — В ефірі — «Молодість». (М). 12.50 — Новини. (М). 17.30 — «У юності річківного Кавказу». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Для школярів «Читай — мисли». (М). 18.30 — Для дітей. Концерт «10 перових голубів». (К). 19.00 — Художній фільм «Подорож». (К). 20.40 — «На добраніч діти». (К). 20.55 — У. Штон. Телеспектакль «Яніра площа». (К).

СУБОТА 17 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 8.05 — Гімн частина для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. «Приходь, казно». (М). 10.15 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 10.45 — Концерт самодіяльних ансамблів танцю соціалістичних країн. (М). 11.45 — Кольорове теле-

бачення. Мультифільм для дітей. (М). 12.00 — «Енрік молодий». «Спектр». (Львів). 12.30 — Урядово-мольові телебачення. «Мистецтво України». (К). 13.30 — Кольорове телебачення. Фільм «Світлість». (М). 15.00 — «На периді» нах України». (К). 15.30 — Кольорове телебачення. Музично-літературна композиція. (М). 16.15 — Мультифільм для дітей. (М). 16.35 — «Ви про ваши друзі». (Дніпропетровськ). 17.05 — «Література і сучасність». (К). 19.10 — До дня металебачення. Виступ міністра чорної металургії УРСР Я. П. Куликова. (Дніпропетровськ). 19.20 — Концерт, присвячений Дню металурга. (К). 19.50 — Р. Стелогон. «Слово честі». Прем'єра телестанції. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Сага про Форсайтів». (В серію «Останнє літо Форсайтів»). (М). 22.50 — V Спартакіада народів СРСР. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.35 — Для школярів «Веселі старты». (М). 17.35 — Телефільм О. С. Пушкін «Панночка селянина». (К). 19.00 — «Грузинські мелодії». Концерт. (Тбілісі). 19.30 — Телефільм для дітей «Ті приходить до нас приходить». (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (М). 21.00 — Фільм-спектакль. І. Карпенко-Карий «Мартин Боруля». (К).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

БК 02261.

Індекс 81197.

«МОЛОДОЯ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Дружарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Зам. № 4129. Тираж 54300